

rensning i Bøgeftrømsløbet, er Grunden ikke den, at man ikke med Ministeren fuldt erkjender Nødvendigheden af at holde dette for Skibsfarten vigtige Løb i forvarlig Stand, men Grunden er den, at Ministeren, saaledes som Sagen for Diebliffet foreligger, ikke har nogen tilstrækkelig nøiagtig Overfigt over, hvad Beføstningen derved vil blive, ligesom han heller ikke — det fremgaar af Skrivelsen — kan lade selve Foretagendet fremtræde som saaledes paatrængende, at man ikke med Grund bør oppebie en nærmere Undersøgelse af Forholdene og et nøiagtigere Overflag, inden man foretager videre. — Forlaget under Nr. 141 af Udvalget er vistnok i fuld Overensstemmelse med Ministerens egen Løstegang, idet han nemlig ogsaa ved et Forflag, der nylig er kommet frem til Lillægssbevillingsloven, er gaaet i samme Retning, som Udvalget her er gaaet. Jeg skal derfor ikke opholde mig derved og ligesaa lidt vil jeg gjøre det med Hensyn til Forlaget under Nr. 142, idet det er en simpel Konsekvens af Henviisningen af et Andragende fra Vedkommende til Ministeren i forrige Samling. — Der er med Hensyn til § 26 et Par Spørgsmaal, som ere omtalte i Betænkningen, og jeg skal tillade mig at nævne dem. Det ene angaar Forlaget om yderligere Rystfjkringsforanstaltninger paa Bestkysten. Man vil Sp. 401—2 i Betænkningen se, at Udvalget i det Hele taget er villig til at ville anstille yderligere Forsøg i den Retning, der er forlangt; men da man venter nærmere Oplysninger om Beføstningen derved, og da man ønsker at kjende, dels den Indstilling, hvorpaa Bevillingen er begrundet, og dels navnlig Resultatet af Kommissionens Undersøgelser og Reiser i Udlandet til Dato, har man ønsket at udsætte sin endelige Indstilling om dette Spørgsmaal til tredie Behandling. — Dernæst findes der Sp. 409—12 en Fremstilling angaaende Koster og Kallehave Færgeforhold. Det er en Sag, der er gaaet igjen her i mange Aar, og der synes at være Enighed imellem Finantsudvalget og Ministerne; det er nemlig flere end een Minister man i den Henseende har forhandlet med. Det er i høi Grad ønskeligt, at disse Forhold blive forbedrede. Det jeg henviser til Udvalgets Bemærkninger desangaaende iaar og tidligere, skal jeg ikke undlade at sige dertil, at dels ere Forholdene paa dette Færgested til flere Tider aldeles utaaltselige, og dels turde dog de nærmest omliggende Egne og hele Møen have et billigt Krav paa at se denne Vandvei saaledes ordnet, at den kan blive passabel, da man ligger væsentlig snerret fra nogen direkte Nytte af Jernbanen; man har ialfald en ikke saa lille Afstand fra den. Man har tidligere talt om og tiltænkt dem en nærmere Berørelse med Jernbanen, men dette er ikke sket, og der turde derfor være en yderligere Opfordring til i den Henseende at komme billige Ønsker dervfra imøde; men det synes neppe at kunne lade sig gjøre paa anden Maade end ved en ny Lov, medmindre

Amtsraadet skulde ville indtage en noget anden Stilling end den, det hidtil synes at have indtaget. — Jeg har nu tilbage at omtale Ændringsforslagene til § 27. Man møder da her først Forlaget under Nr. 176 fra Udvalgets Flertal om, at Anmærningen der skal udgaa. Det vil, forekommer det mig, foreløbig være tilstrækkelig oplyst i Betænkningen, hvad Udvalgets Flertal dermed har til Hensigt, og jeg skulde derfor tro, at jeg foreløbig kunde forbigaa dette Punkt. Hvad Ministeren behøver bevilget til dette Foretagende, mener man, at han efter Overveielse af Spørgsmaalet i Tide vil søge, jeg tør sige paa Finantslovsforlaget, eller, hvis der indenfor Lovens Bestemmelser skulde møde Tilfælde, som ikke vare forudsete, men som det forøvrigt efter de tidligere vedtagne Love var berettiget at anvende Midler til, vil han kunne opføre disse paa en Lillægssbevillingslov. Det Samme gjælder om Forlaget under Nr. 177. — Under Nr. 178 har Udvalgets Flertal foreslaaet en Medsættelse af Udgifterne til den tekniske Kontrol ved de jydsk-synske Baner fra 10,000 Kr. til 6000 Kr. Der bevilges 5,300 Kr. til Overingenieurven, og nu her 6,000 Kr.; det er i Alt over 11,000 Kr. Da han med Hensyn til disse Forhold ikke har noget Videre at tage vare end Limfjordsbroen, og da der, som anført, i § 19 særlig bevilges Midler til nye Linier, turde det være en meget rigelig Udgift til disse Arbeiders Bestribelse. — Forlaget under Nr. 179 har Udvalget ikke kunnet tiltræde, jeg antager væsentlig af de samme Grunde, som Flertallet har haat til at foreslaa, at de i Forslagene under Nr. 176 og 177 ansøgte Anmærninger skulle udgaa. Derimod er man ved Forlaget under Nr. 180 i Realiteten gaaet ind paa den ærede Ministers Ønske, og derfor er jeg tilbøielig til at tro, at Ministeren vil finde sig tilfredsstillet dermed. Man er gaaet ind derpaa, efter at man, som det fremgaar af Betænkningen, har modtaget specificeret Opgjørelse af, hvortil disse Midler skulle bruges, hvilket altaa tjener Administrationen til Regel for Anvendelsen af dette Beløb. — Forlaget under Nr. 181 skal jeg ikke gaa nærmere ind paa. Udvalget har haft nogen Betænkelighed ved at gaa til den store Udgift, hvortil dette slutter sig, som et ringe Lillæg, men da man har troet at burde gaa ind paa den store Bevilling til Indkjøb af et Grundstykke ved Aarhus Station, har man ment ogsaa at maatte tage dette Beløb med. — Det er ligeledes en større Sum, hvormod der er Tale under Nr. 182. Man vil have lagt Mærke til, at der er Tale om at gennemføre forskjellige Foranstaltninger, som Udvalget i dets Helhed vistnok ikke har Noget imod at se gennemførte; men pludselig at gaa fra 1 a 2 Lraade paa Banerne til 3 overalt, uden med det Samme at faae opgivet, hvilke andre Udgifter der behøves til den aarlige Drift for at gennemføre den Hensigt, at bruge Jernbanetelegraftationerne paa lignende Maade som nu de